

BUBENÍCI, TRUBAČI A VOJENSKÁ MUZIKA

2012

NÁSTENNÝ KALENDÁR
VOJENSKÉHO HISTORICKÉHO ÚSTAVU

január

Kyrsnícky trubáč

Kyrsníci boli najstarším druhom jazdeckta habsburskej armády. Ako ťažké jazdeckto boli vlastne pokračovateľmi rytierskej obrnenej jazdy, no pôvodne celoplátová kyrsnícka zbroj sa postupom času zredukovala na predný a zadný kyrys. Po skončení tridsaťročnej vojny zostalo v trvalej službe 9 kyrsníckych plukov, ktoré sa spolu s 9 pešími plukmi a 1 dragúnskym plukom stali základom pravidelnej armády habsburskej monarchie. Až do konca napoleonských vojen kyrsníci predstavovali najúdernejšiu silu armády. Útočili v zomknutých radoch na nepriateľskú bojovú zostavu oslabenú sústredenou palbou pechoty a delostrelectva. Rozvoj a zvýšenie účinnosti palných zbraní v 2. polovici 19. storočia znamenali koniec slávy kyrsníkov. Roku 1867 bolo všetkých 12 kyrsníckych plukov v habsburskej armáde pretvorených na dragúnske.

						1 Nedeľa Nový rok Vznik SR
2 Alexandra Karína Pondelok	3 Daniela Utorok	4 Drahoslav Streda	5 Andrea Štvrtok	6 Antónia Traja králi Piatok	7 Bohuslava Sobota	8 Severín
9 Alexej Alex	10 Dáša	11 Malvína	12 Ernest	13 Rastislav	14 Radovan	15 Dobroslav
16 Kristína	17 Nataša	18 Bohdana	19 Drahomíra Márió, Sára	20 Dalibor Sebastián	21 Vincent	22 Zora
23 Miloš	24 Timotej	25 Gejza	26 Tamara	27 Bohuš	28 Alfonz	29 Gašpar
30 Ema	31 Emil					

Dragúnsky trubač

Dragúni boli osobitným druhom jazdectva, ktoré sa vyprofilovalo v začiatkoch tridsaťročnej vojny. Boli to pôvodne vlastne mušketeri, ktorí kone používali na rýchle presuny, no spočiatku bojovali ako pechota. Od 18. storočia dragúni bojovali spravidla už len ako jazdci po boku kyrsníkov, takže sa formálne ráтали za ťažké jazdectvo. Dragúni však používali menšie kone, takže tvorili vlastne prechod medzi ťažkou a ľahkou jazdou, čo ich predurčovalo na všestranne využiteľný druh jazdectva. V 19. storočí úloha jazdeckého vojska postupne klesala, no dragúni si udržali dominantné postavenie v jazdectve. Po skončení napoleonských vojen bolo v habsburskej armáde šesť, roku 1859 už osem a v predvečer 1. svetovej vojny 15 dragúnskych plukov. Dragúni boli jediným druhom jazdectva, ktoré až do roku 1939 bolo súčasťou armády prvej Československej republiky.

február

		1 Tatiana <small>Streda</small>	2 Erik Erika <small>Štvrtok</small>	3 <small>Piatok</small>	4 <small>Sobota</small>	5 <small>Nedeľa</small>
6 Dorota <small>Pondelok</small>	7 Vanda <small>Utorok</small>	8 Zoja	9 Zdenko	10 Gabriela	11 Dezider	12 Perla
13 Arpád	14 Valentín	15 Pravoslav	16 Ida Liana	17 Miloslava	18 Jaromír	19 Vlasta
20 Livia	21 Eleonóra	22 Eteľa	23 Roman Romana	24 Matej	25 Frederik Frederika	26 Viktor
27 Alexander	28 Zlatica	29 Radomír				

Husársky trubač

Husári boli typicky uhorský druh ľahkého jazdectva. Vznikli ešte v stredoveku, keď od 15. storočia predstavovali účinný náprotivok osmanskej jazde – sipáhijom. Prvé dva pravidelné husárske pluky zaradené do habsburskej armády roku 1689 boli zverbované na území Slovenska. Rýchle kone a ľahká výzbroj (šabľa a kopija, ktorú neskôr nahradila krátka karabína a pár pištoľí) husárom umožňovala mimoriadnu mobilnosť. Spočiatku plnili zväčša prieskumné a záškodnícke úlohy, postupom času vzrástol však aj ich význam a podiel na priamej útočnej činnosti. Vyznačovali sa charakteristickou rovnošatou uhorského strihu, najmä dolománom a mentiekou s bohatým šnurovaním. Spôsob boja husárov sa osvedčil aj na bojiskách v 18. a 19. storočí, takže tento druh ľahkej jazdy si získal veľkú obľubu a počet jeho plukov narastal. Po skončení napoleonských vojen mala monarchia 12 husárskych plukov, roku 1914 pred 1. svetovou vojnou bolo v spoločnej c. a k. armáde 16 a v uhorskej vlastibrane (honvédstve) 10 husárskych plukov.

			1 Albín <small>Stvrtok</small>	2 Anežka <small>Piatok</small>	3 Bohumil Bohumila <small>Sobota</small>	4 Kazimír <small>Nedeľa</small>
5 Fridrich <small>Pondelok</small>	6 Radoslav Radoslava <small>Utorok</small>	7 Tomáš <small>Streda</small>	8 Alan Alana	9 Františka	10 Branislav Bruno	11 Ela Elika <small>20. 21. elika</small>
12 Geregy	13 Vlastimil	14 Matilda	15 Svetlana	16 Boleslav	17 Lubica	18 Eduard
19 Jozef	20 Vítazoslav	21 Blahoslav	22 Beňadik	23 Adrián	24 Gabriel	25 Marián
26 Emanuel	27 Alena	28 Soňa	29 Miroslav	30 Vieroslava	31 Benjamín	

apríl

Hulánsky trubač

Huláni patrili medzi ľahké jazdeckvo, ktoré sa sformovalo ešte v stredoveku. Prvé hulánske pluky z radov krymských Tatárov zriadili poľskí králi ešte v 16. storočí. V priebehu 18. storočia sa už hulánske pluky regrutovali len z Poliakov. Ich typickou zbraňou bola kopija, mali však aj šable a dve pištole, dlho si zachovávali tradičné rovnošaty poľského strihu a štvorhrannú pokrývku hlavy s chocholom. Huláni boli do habsburskej armády začlenení roku 1784 v dôsledku rozdelenia Poľska a pripojenia Haličska k monarchii. Po skončení napoleonských vojen pôsobili v habsburskej armáde 4 hulánske pluky, po prelome 19. storočia ich počet vzrástol na 12 plukov. Roku 1914 mala spoločná c. a k. armáda 11 a rakúska vlastibrana (Landwehr) 6 hulánskych plukov.

							1 Nedeľa
2 Zita Pondelok	3 Richard Utorok	4 Izidor Streda	5 Miroslava Štvrtok	6 Irena Piatok <i>Veľký piatok</i>	7 Zoltán Sobota	8 Albert <i>Veľkonočná nedeľa</i>	
9 Milena <i>Veľkonočný pondelok</i>	10	11	12	13	14	15	
16 Dana Danica	17 Rudolf	18 Valér	19 Jela	20 Marcel	21 Ervin	22 Slavomír	
23 Vojtech	24 Juraj	25 Marek	26 Jaroslava	27 Jaroslav	28 Jarmila	29 Lea	
30 Anastázia							

Švališíersky trubač

Jágerský trubač

Švališéri boli osobitným druhom ľahkého jazdeckva francúzskeho pôvodu. Prvý švališiérsky pluk habsburskej armády bol postavený roku 1759, ku koncu vlády Márie Terézie mala monarchia 6 švališiérskych plukov. Švališéri sa regrutovali v rakúskej časti monarchie, vrátane Čiech a Moravy. Boli vyzbrojení palošom, karabínou a pištoľami, na ľahkých a rýchlych koňoch podnikali nečakané výpady do tyla nepriateľa, plnili úlohy jazdeckej rozviedky, no dokázali aj útočiť v lineárnej zostave ako iné druhy jazdeckva. Roku 1851 bolo všetkých 7 švališiérskych plukov zrušených a mužstvo preradili k hulánom a dragúnom.

Jágrí boli osobitným druhom ľahkej pechoty. Zenitom ich bojovej slávy bolo obdobie od 2. polovice 18. storočia do polovice 19. storočia, keď tento druh elitných peších strelcov pôsobil pod rôznymi názvami vo väčšine vtedajších armád. Výcvik a vyzbrojenie jágrov najmodernejšími a kvalitnými puškami vyplýval z ich taktického predurčenia a nasadenia do náhlych bojov obmedzeného rozsahu. V bitkách sa rozptýlene pohybovali pred jednotkami radovej pechoty a skrytou palbou narúšali zostavu vojsk protivníka. Často však prenikali aj do tyla nepriateľa, napádali jeho spojenie a zásobovanie a podieľali sa aj na jeho obkľučovaní. Do roku 1809 jágerskí trubači používali lesný roh, potom trúbku.

máj

	1 Utorok <i>Sviatok práce</i>	2 Streda mund	3 Štvrtok Galina	4 Piatok Florián	5 Sobota Lesana Lesia	6 Nedeľa Hermína
7 Pondelok Monika	8 Utorok <i>Vitazstvo nad fašizmom</i>	9 Streda Roland	10 Štvrtok Viktória	11 Piatok Bláha	12 Sobota Pankrác	13 Nedeľa Servác
14 Pondelok Bonifác	15 Utorok Sofia	16 Streda Svetozár	17 Štvrtok Gizela	18 Piatok Viola	19 Sobota Gerda	20 Nedeľa Bernard
21 Pondelok Zina	22 Utorok Juliana	23 Streda Míra	24 Štvrtok Ela	25 Piatok Urban Vanesa	26 Sobota Dušan	27 Nedeľa Iveta
28 Pondelok Viliam	29 Utorok Vilma	30 Streda Ferdinand	31 Štvrtok Petronela			

**Bubeník
dvorskej
gardy**

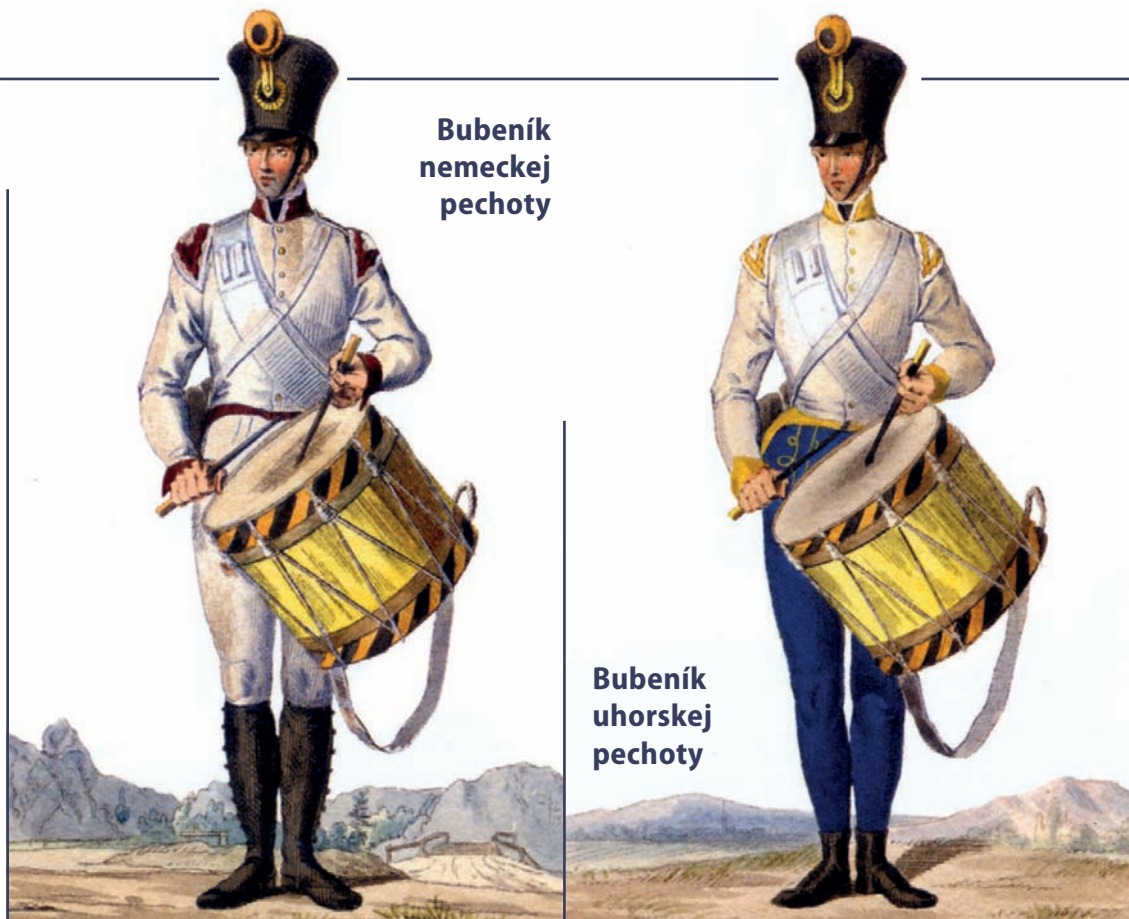
**Bubeník
hradnej
stráže**

jún

Dvorská garda a hradná stráž boli osobitnými elitnými jednotkami habsburskej armády, ktoré plnili úlohu telesnej stráže panovníka a ochrany panovníckeho dvora vo Viedni. Slúžili ako čestná stráž panovníckeho sprievodu a ich hostí pri rôznych oficiálnych podujatiach a ceremóniách. Príslušníci nemeckej šľachtickej gardy, ktorá bola ustanovená roku 1763, boli zväčša vyslúžilí, resp. službyschopní vojnou telesne postihnutí generáli a dôstojníci z dedičných častí monarchie. Uhorskú šľachtickú gardu, do ktorej každá stolica v Uhorsku delegovala po dvoch mladých šľachticoch, založila roku 1760 Mária Terézia. Všetci šľachtickí gardisti boli dôstojníci. Bežnú strážnu službu na cisárskom dvore vykonávali príslušníci drabantskej telesnej gardy, strážnu, palácovú a policajnú službu v Hofburgu, Schönbrunne a Laxenburgu vykonávali príslušníci hradnej stráže. Význam a dôstojnosť gardy i hradnej stráže zvyšovala mimoriadne honosná uniforma.

				1 Piatok Beata	2 Sobota Xénia Oxana	3 Nedeľa Karolína
4 Lenka Pondelok	5 Laura Utorok	6 Norbert Streda	7 Róbert Štvrtok	8 Medard	9 Stanislava	10 Mari Čiéta
11 Dobroslava	12 Zlatko	13 Anton	14 Vasil	15 Vít	16 Blanka Bianka	17 Adolf
18 Vratislav	19 Alfréd	20 Valéria	21 Alojz	22 Paulína	23 Sidónia	24 Ján
25 Tadeáš Olívia	26 Adriána	27 Ladislav Ladislava	28 Beata	29 Peter Pavol, Petra	30 Melánia	

**Bubeník
nemeckej
pechoty**

**Bubeník
uhorskej
pechoty**

Pechota bola prapôvodným, a teda aj najstarším druhom vojska. Peší bojovník sa však z vojenského hľadiska stal plnohodnotným až po začlenení do organizovaného bojového kolektívu. Čo do výzbroje a výstroja, a teda aj taktického nasadenia prešlo pešie vojsko v minulosti najvýraznejšími zmenami spomedzi všetkých druhov armády. Rozvoj ručných palných zbraní a delostrelectva v novoveku zásadne ovplyvnil spôsoby vedenia bojovej činnosti, v ktorej rozhodujúca úloha pripadla pechote. V dôsledku dynamického vývoja vojenstva sa v habsburskej armáde uskutočnilo v 19. storočí viacero zmien v štruktúre a organizácii pechoty, jej vyzbrojenia a výstroja vrátane uniformy. Po skončení koalíčných vojen habsburská pechota pozostávala z 58 peších plukov (43 nemeckých, 15 uhorských), 17 hraničiarskych plukov, 20 granátnických práporov, 1 tirolský pluk horských strelcov, 12 jágerských práporov a 6 posádkových práporov. Tesne pred 1. svetovou vojnou do pechotných útvarov patrili: 102 radových plukov spoločnej c. a k. armády, 4 jágerské pluky, 4 bosniansko-hercegovinské pešie pluky, 29 práporov poľných jágrov, 1 bosniansko-hercegovinský jágerský poľný prápor, 6 bosniansko-hercegovinských jágerských hraničných rôt, 37 rakúskych vlastibraneckých (landwehnských) plukov, 3 pluky rakúskych vlastibraneckých strelcov a 32 uhorských vlastibraneckých (honvédskych) plukov.

						1 Diana <small>Nedeľa</small>
2 Berta <small>Pondelok</small>	3 Miloslav <small>Utorok</small>	4 Prokop <small>Streda</small>	5 <i>Sviatok sv. Cyrila a sv. Metoda</i> <small>Štvrtok</small>	6 Patrik Patrícia <small>Piatok</small>	7 Oliver <small>Sobota</small>	8 Ivan
9 Lujza	10 Amália	11 Milota	12 Nina	13 Marlka	14 Kamil	15 Henrich
16 Drahomír	17 Bohuslav	18 Kamila	19 Dušana	20 Ilja Eliáš	21 Daniel	22 daléna
23 Oľga	24 Vladimír	25 Jakub	26 Anna Hana	27 ena	28 Krištof	29 Marta
30 Libuša	31 Žac					

Bubeník nemeckých granátnikov

Bubeník uhorských granátnikov

Granátníci boli od druhej polovice 17. storočia do druhej polovice 19. storočia elitnými príslušníkmi pechoty. Ich hlavnou zbraňou boli granáty, čiže duté olovené, železné či sklenené gule o hmotnosti 1 – 2 kg naplnené pušným prachom. Išlo o účinnú zbraň na krátku vzdialenosť, lebo po zapálení knôtu a po výbuchu sa granáty rozleteli na mnoho črepín. Granátníci sa uplatňovali pri obrannom i útočnom boji, keď spravidla vybiehali pred vlastné šíky a vrhali granáty do nepriateľských radov. Tento spôsob boja si vyžadoval vycvičených urastených i odhodlaných vojakov. Typickým znakom granátníkov nemeckej i uhorskej pechoty habsburskej armády bola vysoká čiapka z medvedej kožušiny, nazývaná medvedica. Elitný charakter si granátníci zachovali aj po zrušení granátov, keď boli vyzbrojení ako ostatní pešiáci puškou a šablou.

august

		1 Mojmír <small>Streda</small>	2 Gustáv <small>Stvrtok</small>	3 Jeruzalem <small>Piatok</small>	4 Dominik Dominika <small>Sobota</small>	5 Hortenzia <small>Nedeľa</small>
6 Jozefína <small>Pondelok</small>	7 Štefánia <small>Utorok</small>	8 Oskar	9 Lubomíra	10 Vavrinec	11 Zuzana	12 Darina
13 Lubomír	14 Mojmír	15 Marcela	16 Leonard	17 Milica	18 Elena Helena	19 Lýdia
20 Anabela	21 Jana	22 Tichomír	23 Filip	24 Bartolomej	25 Ludovít	26 Samuel
27 Silvia	28 Eufrosína <small>Ústín</small>	29 Nikola, Nikolaj <small>Výročie SNP</small>	30 Eufrosína	31 Nora		

Hraničiarsky bubeník

Čajkársky bubeník

september

Hraničiari boli súčasťou pechoty habsburskej armády. Išlo o branné sily z Vojenskej hranice na juhu monarchie, čiže najmä z Chorvátska a Slavónska po ich oslobodení spod osmanskej nadvlády. Spočiatku boli organizovaní na spôsob domobrany, osvojili si partizánske a rozptýlené formy boja. Od 40. rokov 18. storočia sa tieto vojenské jednotky začali prispôbovať štruktúre regulárnych útvarov, takže od roku 1769 pôsobilo 17 hraničiarskych peších plukov. Tento počet plukov pretrvával až do zrušenia hraničiarov v 2. polovici 19. storočia.

Čajkári už od konca stredoveku plnili úlohy riečnej flotily na Dunaji a na jeho väčších prítokoch. Najvýznamnejšia základňa čajkárov v 1. polovici 18. storočia bola v Komárne. Čajkárov nasadzovali najmä pri útokoch na nepriateľské lode, pri obrane mostov a pontónov, ako aj pri hliadkovej a strážnej službe alebo preprave vojska. Roku 1763 sa sformoval čajkársky prápor so sídlom v slavónskom Titeli. V rámci reorganizácie habsburskej armády na prelome 19. storočia, keď sa začal formovať zbor riečnej flotily, čajkársky prápor roku 1852 pretvorili na samostatný peší hraničiarsky prápor.

3 Belo Pondelok	4 Rozália Utorok	5 Glória Streda	6 Alica Štvrtok	7 Marianna Piatok	1 Drahoslava Deň Ústavy SR Sobota	2 Linda Melinda, Rebeka Nedeľa
10 Olel	11 Bystrík	12 Mária	13 Otíbor	14 Ludomil	8 Miriam	9 Martina
17 Olympia, Deň slov. vojenského letectva	18 Júlia	19 Konštantín	20 Luboslav Luboslava	21 Matúš	15 Jolana Sedembolestná P. Mária	16 Ludmila
24 Luboš Lubor	25 Vladislav	26 Edita	27 Cyprián	28 Václav	22 Móric Deň Ozbrojených síl SR	23 Zdenka
					29 Michal Michaela	30 Jarolím

**Delostrelecký
bubeník**

Mínerský bubeník

október

Delostrelectvo bolo popri pechote a jazdectve tretím hlavným druhom vojska. Jeho význam rapídne vzrastal od 18. storočia, čo dokumentuje už samotný rast počtu delostrelcov: roku 1746 slúžilo v habsburskej armáde zhruba 800, roku 1769 už 5-tisíc a roku 1781 okolo 10 500 mužov. Roku 1867 bolo delostrelectvo organizované v rámci 12 poľných delostreleckých plukov a 12 pevnostných delostreleckých práporov. Na začiatku 20. storočia delostrelci tvorili 12,5 % mužstva spoločnej c. a k. armády.

Míneri boli spočiatku súčasťou delostrelectva. Roku 1772 sa osamostatnili a sformovali do brigády, ktorá sa členila na 4 stotiny s celkovým počtom vrátane štábu 484 mužov. Mínerská služba bola veľmi náročná nielen čo do fyzickej zdatnosti a výcviku, ale aj z hľadiska odbornej prípravy a vedomostí. Míneri zodpovedali aj za sklady a výdaj munície. Mínerskí dôstojníci i mužstvo sa spočiatku regrutovali hlavne spomedzi baníkov. Roku 1851 bol mínerský zbor sformovaný na 2. ženijný pluk.

1 Arnold <small>Pondelok</small>	2 Levoslav <small>Utorok</small>	3 Stela <small>Streda</small>	4 František <small>Štvrtok</small>	5 Viera <small>Piatok</small>	6 Natália <small>Sobota</small> <i>Deň obetí Dukly</i>	7 Eliška <small>Nedeľa</small>
8 Brilka	9 Dionýz	10 Slavomíra	11 Valentína	12 Maximilián	13 Koloman	14 Boris
15 Terézia	16 Vladimíra	17 Hedvika	18 Lukáš	19 Kristián	20 Vendelín	21 Uršula
22 Serlika	23 Alojzia	24 Kvetoslava	25 Aurel	26 Demeter	27 Sabína	28 Dobromila
29 Klára	30 Šimon Simona	31 Aurélia				

november

Sapérsky
bubeník

Pioniersky bubeník

Sapéri, čiže zákopníci, patrili medzi osobitné druhy technického vojska, ktoré sa začalo organizačne osamostatňovať v 2. polovici 18. storočia. Hlavným poslaním sapérov bolo hĺbenie obranných alebo útočných zákopov. Zákopnícke práce sa vykonávali často v noci, lebo cez deň boli sapéri ohrozovaní paľbou nepriateľa. Sapérsky zbor habsburskej armády so štáбом v Olomouci vznikol roku 1760, pôvodne mal 3 stotiny, roku 1849 ich počet vzrástol na 10. Sapéri sa dopĺňali najmä z Moravy. Roku 1851 bol sapérsky zbor sformovaný na 1. ženijný pluk.

Pionieri patrili medzi pomocné a technické druhy vojska. Ich hlavnou úlohou bolo sprístupňovať komunikácie a trasy postupujúcemu vojsku, v prípade ústupu zase vytvárali záseky, strhávali mosty a vytvárali umelé prekážky, aby znemožnili postup nepriateľa. Samostatný pioniersky prápor vznikol roku 1758, skladal sa zo 4 stotín, no po čase zanikol, lebo do roku 1805 pionierov aktivizovali len v čase vojny. Prvý stály pioniersky prápor bol zriadený roku 1808. Následne počet mínerov vzrástol, takže v polovici 19. storočia bol vytvorený pioniersky zbor, ktorý mal 4 prápory.

			1 Stvrtok Denis, Denisa <i>Sviatok všetkých svätých</i>	2 Piatok Pamiatka zosnulých	3 Sobota Hubert	4 Nedeľa Karol
5 Pondelok Imrich	6 Utorok Renáta	7 Streda René	8 Bohumír	9 Teodor	10 Tibor	11 Martin, Maroš <i>Deň vojnových veteránov</i>
12 Svätopluk	13 Stanislav	14 Irma	15 Leopold	16 Ľeša	17 Klaudia, <i>Deň boja za slobodu a demokraciu</i>	18 Ľubomír
19 Ľubomír	20 Félix	21 Elvíra	22 Cecília	23 Klement	24 Emília	25 Katarína
26 Kornel	27 Milan	28 Henrieta	29 Vratko	30 Ondrej Andrej		

Pontoniersky bubeník

Vozatajský bubeník

Pontonieri boli špecializovaným technickým druhom vojska, ktoré zabezpečovalo výstavbu pontónových mostov cez vodné toky. Ich počiatky v habsburskej armáde spadajú do 16. storočia. Roku 1596 bol založený Mostný úrad v Komárne s pôsobnosťou pre celé Uhorsko, nemal však ešte pevnú vojenskú organizáciu. Roku 1684 bola v každom pešom pluku vytvorená pontonierska stotina v sile 150 mužov. Roku 1749 bol vytvorený samostatný pontoniersky divízión s 2 stotinami, neskôr bol rozšírený na prápor, ktorý roku 1843 začlenili do pionierskeho zboru.

Vozatajstvo ako nový druh tylového vojska vznikol v priebehu 18. storočia. Základom vozatajstva (trénu) habsburskej armády sa stali poľné zásobovacie kolóny, ktorých úlohou bol prevoz vojnového materiálu, proviantu a zásob pre potreby vojska počas vojnových ťažení. Jednotlivé pluky si zriaďovali aj vlastný trénu, ktorý sa hneď po skončení vojny zväčša rozpustil alebo redukoval na minimum. Podľa predpisu pre vozatajstvo z roku 1782 predstavoval jeho celkový mierový stav 1 783 mužov (z toho 40 dôstojníkov) a 1 908 koní. Roku 1790 vozatajský zbor pozostával zo 115 oddielov.

december

					1 Edmund <small>Sobota</small>	2 Bibiána <small>Nedela</small>
3 Oldrich <small>Pondelok</small>	4 Barbara Barbora <small>Utorok</small>	5 Oto <small>Streda</small>	6 Mikuláš <small>Štvrtok</small>	7 Ambróz <small>Piatok</small>	8 Marína	9 Izabela
10 Radúz	11 Hilda	12 Otília	13 Lucia	14 Branislava Bronislava	15 Ivica	16 Albína
17 Kornélia	18 Sláva Slávka	19 Judita	20 Tibor Tibor	21 Bohdan	22 Adela	23 Nad... ...a
24 Adam a Eva <i>Stredý deň</i>	25 <i>1. sviatok vianočný</i>	26 Štefan <i>2. sviatok vianočný</i>	27 Filoména	28 Ivana Ivona	29 Milada	30 Dávid
31 Silvester						

